

Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 21^η Μαΐου/ 3^η Ἰουνίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τό γεγονός ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, δεχθεὶς τό Ἅγιον Βάπτισμα, υἱοθεήσας διὰ τόν στρατόν αὐτοῦ τό ἐμφανισθέν αὐτῷ εἰς τόν οὐρανόν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ «ἐν τούτῳ νίκα» καί νικήσας τοὺς ὀπαδούς τοῦ Μαξεντίου ἀνεγνώρισεν ὡς ἐπίσημον θρησκείαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους τόν Χριστιανισμόν καί ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα τήν μητέρα αὐτοῦ Ἀγίαν Ἑλένην, ἡ ὁποία ἀνεκάλυψεν τοὺς τόπους τῆς Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ὑκοδόμησεν τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί ἐνεκαίνιασεν τήν Κωνσταντίνειον Ρωμαιοχριστιανικὴν ἐποχὴν, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ 326-336 μ.Χ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς Ἀδελφότητος δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί διὰ θείας Λειτουργίας τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, προεξάρχοντος ὡς λειτουργοῦ συμφώνως τῇ τάξει τῆς Ἀδελφότητος πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ, μέ πρωτον τόν Τυπικάρην Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξιον, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώραν καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Πατριαρχείου Ρουμανίας καί μετέχοντος πολλοῦ λαοῦ προσκυνητῶν καί ἐντοπίων.

Ἀπολυθείσης τῆς θείας Λειτουργίας, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία, διερχομένη διὰ τῆς πύλης τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου καί λαμβάνουσα τὰ παραδοσιακὰ ἀρτίδια εὐλογίας παρὰ τῆς ἀρτοποιοῦ μοναχῆς Σεραφείμας, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα .

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται :

«Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τό βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σύν τῇ μητρί οὐρανόθεν, ἐξαστράπτον δέ βλέπει, Σταυροῦ τό θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσεν τήν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δέ ἐκράτυνε, τήν ὀρθόδοξον πίστιν».

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων περιχαρῶς ἐορτάζει τήν σεπτὴν μνήμην τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καί μεγάλων βασιλέων

Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῶν ἀναδειχθέντων ἱσων τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων καί Πατέρων τῆς Ρωμησοῦνης, ἀλλά καί οἰκοδόμων τῶν ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς ἀνεγερθέντων περικαλλῶν Μονῶν καί μεγαλοπρεπῶν Ναῶν ὡς τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ καί πολλῶν ἄλλων.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Κυρίου δεξάμενος τὴν κλῆσιν καί τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γνῶσιν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συνέβαλε τελεσφόρως εἰς τὴν ἀναγνώρισιν, οὐχὶ μόνον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ὡς τῆς ἐπισήμου θρησκείας τῆς αὐτοκρατορίας ἀλλὰ καί τῆς στηρίξεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Δύο ἐξέχοντα γεγονότα καταδεικνύουσιν τὴν προσφορὰν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μεγαλειῶδες ὄντως ἔργον αὐτοῦ: Πρῶτον, ἡ πρόσκλησις διακεκριμένων καί ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ.Χ. συγκληθεῖσαν Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, τὴν καταδικάσασαν τὴν αἵρεσιν τοῦ «Ἀρειανισμοῦ». Δεύτερον, ἡ ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου Ἀγίας Ἑλένης ἐπιτελεσθεῖσα προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καί τὸ μέγιστον τῶν ἐπιτευγμάτων αὐτῆς, ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ξύλου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡς καί ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ «Τάγματος τῶν Σπουδαίων», δηλονότι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἀκούσμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου γράφοντος δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν Σαπώρην περὶ τῆς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ Προνοίας: «Τὴν θεῖαν πίστιν φυλάσσω τοῦ τῆς ἀληθείας φωτός μεταλαγχάνω. Τῷ τῆς ἀληθείας φωτὶ ὁδηγούμενος, τὴν θεῖαν πίστιν ἐπιγιγνώσκω». (Τηρώντας τὴν θεῖαν πίστιν, κερδίζω τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας. Ὁδηγούμενος ἀπὸ τοῦ φωτός τῆς ἀλήθειας, ἀποκτῶ συνείδηση τῆς θείας πίστεως). Καί εἰς ἐτέραν αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς Μακάριον Ἐπίσκοπον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Μαρτυρίου (τοῦ Παναγίου Τάφου) λέγει: «τόν γάρ τοῦ κόσμου θαυμασιώτατον τόπον κατ' ἀξίαν παιδρύνεσθαι δίκαιον».

Περίττον δέ νά εἴπωμεν ὅτι ὁ Χριστιανικὸς χαρακτήρ τῆς Ἀγίας Γῆς γενικώτερον καί τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰδικώτερον ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν θεόπνευστον πρωτοβουλίαν καί ἐνέργειαν τῶν Ἀγίων Βασιλέων Κωνσταντίνου καί τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης.

Τούτων πάντων ἔνεκεν καί εὐγνωμόνως τιμῶσα ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐπετέλεσε θεῖαν Πατριαρχικὴν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Μοναστηριακῷ Ναῷ αὐτῶν, ἀναπέμψασα οὕτω εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Κωνσταντῖνε πανσέβαστε σύν τῇ μητρί Θεόφρονι Ἑλένῃ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ἐόρτιος μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας